

vedrørende skatteydernes mulighed for at forebygge et rentekrav.

Skatteministeren har over for mig oplyst, at det ikke var hensigten med det svar at give det indtryk, at de berørte skatteydere i denne sag blot skulle indbetale den danske skat nu og her. Hensigten var alene at nævne en principiel mulighed. Der kan jeg i øvrigt henvise til de bemærkninger, skatteministeren er kommet med om det i sit svar på spørgsmål nr. S 452.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Homann som medspørger.

Kl. 13.05

Morten Homann (SF):

Jeg har fuld forståelse for, at statsministeren naturligvis ikke kan gå dybt ind i substansen af det her og forholde sig til det spørgsmål, som også primært vedrører skatteministerens ressource.

Men jeg synes, det kunne være gavnligt at få det afklaret helt principielt og få et soleklart svar fra statsministeren. Er det rimeligt, at de her skatteydere, de her familier, som er blevet berørt af det her, dybest set kommer til at betale renterne af den her skat to gange til for forskellige lande? Er det en rimelig situation, eller er det en urimelig situation?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig gentage, at de skattetekniske sider af det her vil jeg ikke på nogen som helst måde gå ind i. Det synes jeg heller ikke er rimeligt. Det må hr. Morten Homann ligesom hr. Jens Peter Verner sen drøfte med skatteministeren. Jeg foretager ikke sagsbehandling på Skatteministeriets område. Det må man altså drøfte med skatteministeren.

Morten Homann (SF):

Det, jeg efterlyser, er også sådan bare en rent principiel holdningstilkendegivelse om, om det er rimeligt, at der er borgere, der betaler skat to gange af de samme penge så at sige. Hvis vi kan opnå enighed om, at det er urimeligt, at der er borgere, der kommer i den situation, så må det selvfølgelig være en skatteteknisk diskussion at finde den bedste løsning.

Så mit spørgsmål var i første række et principielt spørgsmål om, hvorvidt det her er rimeligt eller ej, og i anden række et spørgsmål til statsministeren om, om statsministeren er enig i, at såfremt det ikke er muligt at løse det pågældende problem inden for eksisterende lovgivning,

så er det nødvendigt – uden at lægge os fast på nogen som helst form for metode – at få ændret lovgivningen sådan, at man ikke kommer til at betale skat af de samme penge to gange?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

To ting. For det første lad mig gentage: Jeg kan ikke, og jeg vil ikke tage stilling til den konkrete sag. Det må hr. Morten Homann drøfte med skatteministeren, og det må finde sin løsning inden for de regler, der nu gælder for Skatteministeriets område.

Når hr. Morten Homann formulerer spørgsmålet som et principielt spørgsmål – er det rimeligt, at man kan komme til at betale skat to gange af de samme penge – så er mit svar naturligvis: Nej, det er det ikke. Men jeg har ikke hermed taget stilling til den konkrete sag. Den må hr. Morten Homann drøfte med skatteministeren.

Jens Peter Verner sen (S):

Nu er det jo statsministeren, der gør spørgsmålet til noget konkret. Det her er et helt principielt spørgsmål, om det er rimeligt set fra statsministerens side, at der skal betales renter 5 år tilbage, fordi den danske stat nu pludselig kommer i tanke om, at man har beskatningsretten, som hidtil har været udøvet af Tyskland. Er det rimeligt, at 25 familier hver især har en gæld på over 100.000 kr.? Det mener jeg godt at statsministeren kunne forholde sig til.

Jeg er helt sikker på, at hvis statsministeren forholder sig til det, vil det også blive lettere at få en afklaring med skatteministeren, som jo har været aldeles uvillig i den her sag til at løse problemet. Vi har bedt om teknisk bistand. Skatteministerens svar har været, at det kan han ikke bidrage med.

Vi har fremsat et beslutningsforslag, som skulle få skatteministeren til at løse problemet. Men lad os forholde os nu til det helt principielle, om det er rimeligt med disse renter, og hvis ikke det er rimeligt, så sig til skatteministeren, at nu må det problem løses.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg hverken kan eller vil gå ind og tage stilling til den konkrete sag. Det henhører ikke under mit område. Det må hr. Jens Peter Verner sen drøfte med skatteministeren. Når jeg sådan får sagen præsenteret, som jeg gør, må jeg da sige, at jeg synes i denne som i andre sager, at det da er ubehageligt, hvis en sag skal køre så lang tid,